

21 Ιουνίου, 1993

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΚΙΝΗΤΑ ΧΡ. ΠΕΛΕΚΑΝΟΣ ΛΤΔ.,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΕΦΟΡΟΥ ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ (ΑΡ. 2),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 981/91)

Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Αίτηση για επανάνοιγμα της προσφυγής μετά την επιφύλαξη της απόφασης — Μπορεί να διαταχθεί μόνον στην περίπτωση που το ίδιο το Δικαστήριο κρίνει, ότι αυτό επιβάλλεται για το συμφέρον της δικαιοσύνης, ενόψει γεγονότων που προέκυψαν μετά την επιφύλαξη της απόφασης.

5

Με την αίτησή τους αυτή, που καταχωρήθηκε μία μέρα πριν την ημερομηνία που ορίστηκε για απαγγελία της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου επί της προσφυγής, οι αιτητές ζήτησαν επανάνοιγμα της υπόθεσης για την προσαγωγή μαρτυρίας, αναφορικά με τον ισχυρισμό περί άνισης μεταχείρισης.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την αίτηση, αποφάσισε ότι:

Όπως έχει επιβεβαιωθεί από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Χρυστάλλα Συμεωνίδου v. Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας*, το επανάνοιγμα προσφυγής μπορεί να διαταχθεί μόνο στην περίπτωση που το ίδιο το Δικαστήριο κρίνει ότι αυτό επιβάλλεται για το συμφέρον της δικαιοσύνης, ενόψει γεγονότων τα οποία προέκυψαν μετά την επιφύλαξη της απόφασης.

15

20

Η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Kyriakides v. Republic, 1 R.S.C.C. 66,

25

Christou v. Republic (1969) 3 C.L.R. 134,

Panayis v. Republic (1987) 3 C.L.R. 2039,

- 5 *Συμεωνίδου v. Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, Υπόθ. Αρ. 853/91,*
ημερ. 14/5/93.

Αίτηση.

- 10 Αίτηση για επανάνοιγμα της υπόθεσης μετά τη συμπλήρωση
της ακροαματικής διαδικασίας και μία μέρα προτού απαγγελθεί
η απόφαση.

T. Καρακάννα για Κ. Μιχαηλίδη, για τους Αιτητές.

- 15 *Στ. Ιωσήφ, Δικηγόρος της Δημοκρατίας για τους Καθ' ων η*
αίτηση.

Cur. adv. vult.

- 20 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Αντικείμενο της προσφυγής είναι η
απόφαση του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος με την οποία απέρρι-
ψε τη διεκδίκηση της αιτήτριας εταιρείας για επιταχυνόμενη απο-
σβεση σε σχέση με τέσσερα καταστήματα που, κατά τον ισχυρισμό
25 της, αγόρασε τον Δεκέμβριο 1977. Ο Έφορος κατέληξε στην από-
φαση αυτή επειδή οδηγήθηκε στο συμπέρασμα ότι τα καταστήμα-
τα αποκτήθηκαν το 1978 και, επομένως, το άρθρο 12(2)(δ)(ι) των
περι Φορολογίας Εισοδήματος Νόμων του 1961 - 1979, (βλ. ειδι-
κά τον ομώνυμο τροποποιητικό Νόμο 8/79) δεν μπορούσε να
εφαρμοστεί.

- 30 Η ακροαματική διαδικασία συμπληρώθηκε και οι διάδικοι ει-
δοποιήθηκαν ότι η απόφαση θα απαγγελλόταν στις 14 Μαΐου
1993. Στις 13 Μαΐου 1993 οι αιτητές υπέβαλαν την παρούσα αί-
τηση για επανάνοιγμα της υπόθεσης για τους ακόλουθους λόγους:

- 35 (α) να κατατεθεί έγγραφο που εκ παραδρομής δεν είχε επισυνα-
φθεί στη γραπτή τους αγόρευση. Κατά την ακρόαση της αίτη-
σης, ενόψει της διαπίστωσης ότι το έγγραφο εκείνο υπήρχε
στο διοικητικό φάκελλο, αυτός ο λόγος εγκαταλείφθηκε.

- 40 (β) να προσαχθεί μαρτυρία για να καταδειχθεί ότι οι αιτητές
υπέστησαν άνιση μεταχείριση.

Η δικηγόρος των αιτητών επικαλέστηκε ως σχετικές προς το

συζητούμενο θέμα αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου αναφορικά με την ευρύτητα της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου για την παραχώρηση άδειας για προσαγωγή μαρτυρίας ενόψει του ανακριτικού συστήματος που διέπει τη διαδικασία. (Βλ. *Phedias Kyriakides v. The Republic*, 1 R.S.C.C. 66, *Costas Christou v. Republic* (1969) 3 C.L.R. 134, *Panayis v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 2039). Η επιδίωξη προσαγωγής μαρτυρίας προϋποθέτει ακροαματική διαδικασία εκκρεμούσα. Η ακροαματική διαδικασία στην παρούσα υπόθεση έχει συμπληρωθεί. Θα αποφύγω, επομένως, να ενδιατρίψω στη νομολογία ως προς τις αρχές που διέπουν την ενάσκηση της διακριτικής εξουσίας του Δικαστηρίου για την παραχώρηση άδειας για προσαγωγή μαρτυρίας. Εκείνο που τώρα εγείρεται είναι το κατά πόσο είναι επιτρεπτό το επανάνοιγμα της υπόθεσης.

Στην ένστασή τους οι καθ' ων η αίτηση επικαλούνται το γεγονός ότι οι αιτητές ενώ είχαν προβάλει με την προσφυγή τους ως λόγο ακυρότητας την άνιση μεταχείριση, παρέλειψαν να τον προωθήσουν με οποιαδήποτε επιχειρηματολογία και ακόμα παρέλειψαν να αναφερθούν σε οποιοδήποτε σχετικό γεγονός παρά το ότι είχαν εξασφαλίσει άδεια για την προσαγωγή μαρτυρίας μετά τη συμπλήρωση των γραπτών αγορεύσεων σε σχέση με άλλο θέμα. Επισημαίνουν πως η μαρτυρία που επιδιώκεται να προσαχθεί δεν αναφέρεται σε οποιοδήποτε γεγονός ή στοιχείο που ανέκυψε μετά την επιφύλαξη της απόφασης. Τονίζουν πως οι αιτητές θα μπορούσαν με έρευνα που όφειλαν να είχαν διεξαγάγει να πληροφορηθούν οτιδήποτε το σχετικό και να το θέσουν έγκαιρα ενώπιον του Δικαστηρίου και καταλήγουν πως ενόψει της νομολογίας που διέπει ειδικά το ζήτημα της δυνατότητας για επανάνοιγμα προσφυγής, η αίτηση πρέπει να απορριφθεί. Προσθέτουν πως, εν πάση περιπτώσει, ο όποιος χειρισμός από τον Έφορο σε άλλες υποθέσεις όσο και αν αυτός αναφερόταν στο ίδιο ακίνητο δεν είναι δυνατό να επιδράσει ως προς την εξέταση των συγκεκριμένων ερωτημάτων που εγείρονται στην παρούσα προσφυγή κάτω από το πρίσμα των προνοιών του Νόμου.

Όσα επικαλέστηκαν οι καθ' ων η αίτηση θα μπορούσαν, στα πλαίσια άσκησης διακριτικής εξουσίας, να αποτελέσουν λόγο για απόρριψη της αίτησης. Όπως, όμως, έχει επιβεβαιωθεί από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Χρυστάλλα Συμεωνίδου v. Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας* (1993) 3 Α.Α.Δ. 165, το επανάνοιγμα προσφυγής μπορεί να διαταχθεί μόνο στην περίπτωση που το ίδιο το Δικαστήριο κρίνει ότι αυτό επιβάλλεται για το συμφέρον της δικαιοσύνης ενόψει γεγονότων τα οποία

προέκυψαν μετά την επιφύλαξη της απόφασης. Παραθέτω το σχετικό απόσπασμα από την απόφαση της Ολομέλειας.

5 "Έχει νομολογιακά καθιερωθεί στις υποθέσεις της Ολομέλειας, *Ορφανίδης κ.ά. v. Δημοκρατίας* (1992) 3 Α.Α.Δ. 44, *Δημοκρατία v. Νίκου Σαμψών (Αρ. 7)* (1991) 1 Α.Α.Δ. 858, *Νιόβη Παπαϊωάννου και Άλλοι v. Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 659 και *Δημοκρατίας v. Γρηγόρη Θαλασσινού* (1991) 3 Α.Α.Δ. 203, ότι
10 το πλαίσιο και τα κριτήρια άσκησης της δικαιοδοσίας για το επανάνοιγμα έφεσης προσδιορίζεται από την πρόσφατη απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Δημοκρατίας v. Νίκου Σαμψών* (ανωτέρω), ότι "το επανάνοιγμα της έφεσης μπορεί να διαταχθεί από το Εφετείο μόνο στην περίπτωση που το ίδιο το Δικαστήριο κρίνει ότι αυτό επιβάλλεται για το συμφέρον της δικαιοσύνης, ενόψει γεγονότων τα οποία προέκυψαν
15 μετά την επιφύλαξη της απόφασης".

Ανάλογη αρχή προκύπτει και από την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην *Ρ.Ι.Κ. και Άλλοι v. Καραγιώργη και Άλλου* (1991) 3 Α.Α.Δ. 159. Το Ανώτατο Δικαστήριο αποφάσισε στις
20 πιο πάνω υποθέσεις, ότι οι Διαδικαστικοί Κανονισμοί που διέπουν το δικαίωμα άσκησης και την ακρόαση έφεσης από αποφάσεις Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου, που εκδίδονται βάσει του άρθρου 11(2) του περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλοι Διατάξεις) Νόμου του 1964 (Νόμος 33/64) [ο περί
25 Εφέσεων (Αναθεωρητική Δικαιοδοσία) Διαδικαστικός Κανονισμός του Ανωτάτου Δικαστηρίου του 1964], δεν κάνουν καμιά πρόνοια για το επανάνοιγμα έφεσης μετά την επιφύλαξη της απόφασης του Δικαστηρίου.

30 Δεν μπορεί να γίνει έγκυρος διαχωρισμός μεταξύ της πρωτόδικης και της κατ' έφεση αναθεωρητικής δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου."

35 Για τους πιο πάνω λόγους η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα.

Η αίτηση απορρίφθηκε με έξοδα.